

Skatteborgere paa en saadan Maade, at den ikke vilde trykke saameget, som om denne Million f. Gr. var lagt paa Tolben; thi det var en afgjort Sag, udtalte han, at de mindre Formuende, den store næringsdrivende Klasse osv. yde langt mere af Tolben end de andre Classer. Naar han altsaa ikke vil gaae videre og indrømme, at man consequent maatte bortskaffe hele Tolben for at lægge det Hæle oven paa Indkomstskatten, er dette naturligtvis ligefrem kun en Følge af, at der i Alf skal være en lempelig Overgang; men Principet anerkjender han saa aldeles uforbeholdent, at jeg derefter i Forbindelse med de Udtalelser, vi havde hørt fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Fenger) og Maribo Amts 1ste Valgkreds (H. Hage), anseer det som en given Sag, at man ikke længere strider imod at lægge Byrden der, hvor Gvnen er. Saa er Spørgsmaalet altsaa: Hvor er Gvnen? Man vil ikke længe være tvivlsrædig om, at Gvnen ikke findes der, hvor man forveien har lagt Byrden; altsaa Gvnen til at svare hote extra-ordinære Skatter kan ikke findes hos 600 og 1200 Rd.s-Mændene, men der hviler endnu efter det foreliggende Forslag Trykket; disse Folk betale Mere end de, der ere nedenfor i Indtægt, og mere end de, der ere ovenfor. Seg kan ogsaa saa godt forstaae, at denne Kamp maa ansees for opgiven; thi det forekommer mig, at man ikke kan paavise nogen fyldestgjørende Grund til at belaste den nedenfor stillede Klasse stærkere end den ovenfor stillede. Vil man have en stærk Skat, der kan bære disse store Udgifter til Sernbanarbejder og til Arméen, saa maa man sørge for, at den store Masse af Befolkningen ikke trykkes saaledes ved Udgifterne, at hele Udvillingen gaaer istaa. Det er jo ganske vist, at naar de store Classer i Samfundet ikke kunne komme frem, kan Udvillingen ganske anderledes standse, end om man af en Feiltagelse lagde en uheldig Skat paa en enkelt Klasse. Seer man her til Beskaffningen paa Landet eller i Kjøbstæderne, er det jo bekendt, at Formue og Leilighedsaffatten der har en ganske anderledes stigende Scala i sig end den her foreslaaede; der griber man ganske anderledes ind i deres Kommer, der have Noget, og ved at forøge

Procenten kan man gjerne komme til det Dobbelte. Man kunde fristes til at stille som Princip ved Indkomstskatten, at naar denne er en Skat paa Indtægt, saa maa den ogsaa være en Skat paa Formue; thi Formue er opsparet Indtægt, og naar Indtægten skal beskattes, hvorfor skal saa Udbyttet, hvorfor skal saa den overflødige Indtægt slippe fri. Der er i selve Lovforslaget et Par Punkter, som jeg kun kort skal berøre, fordi det har undret mig, at Ingen har gjort opmærksom paa dem. De springe stærkt i Øinene; men det forekommer mig, at man har overseet dem. Det ene angaaer § 11, hvor det er fastsat, at Skattecommissionsen i Kjøbstæderne skal bestaae af 3 Medlemmer, en Formand og 2 Medlemmer, der alle udnævnes af Finantsministeren, og 2 Medlemmer, der vælges af Communalbestyrelsen. Nu er det en given Sag, at de 3 Medlemmer, der udnævnes af Finantsministeren, ikke kunne kjende de enkelte Personers Forhold i Kjøbstaden. Man kan tage hvilkensomhelst 2 Borgere i en Kjøbstad, om det ogsaa er en lille Kjøbstad, saa ville de, naar de kun ere to, ikke kunne kjende Borgernes Forhold nøiagtigt. Seg kan godt see, at Ministeriet holder paa, at de Kongevalgte skulle have Overvægten; men dette gjør det ikke nødvendigt, at der ikke kan vælges mere end 2 i en Kjøbstad eller 2 i et Sogn. Det er aabenbart nødvendigt, at disse 2 vælges districtsvis i Kjøbstæderne og paa Landet, ellers faaer man aldrig Skatten lignet, som den bør ligtes; thi intet Sted kjende 2 enkelte Borgere Forholdene saa nøie, at de kunne ligne retfærdigt. Dernæst vil der i de Aamter, hvor der er mange Kjøbstæder, fremkomme uheldige Forhold for enkelte Kjøbstæder. De 3 Medlemmer, som Finantsministeren udnævner, ville formeentlig blive tagne fra nogle af Kjøbstæderne, men de kunne ikke tages fra dem alle. Altsaa de Kjøbstæder, fra hvilke Finantsministeriet har truffet sit Valg, ville være ganske anderledes heldigt stillede end de andre; thi for deres Vedkommende vil strax en Majoritet af Commissionens Medlemmer være i Besiddelse af Kjendskab til Forholdene. Der er en Bestemmelse, som staaer i Forbindelse hermed eller egentlig gaaer i modsat Retning. Det